

12/4/48

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1948 - ΩΡΑ 7.30 Μ. Μ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΙΚΑ

ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

A CAPPELLA

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Μ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ * Α. ΑΜΙΡΑΔΑΚΗ * Λ. ΒΙΤΣΕΝΤΣΑΤΟΥ
Σ. ΖΕΡΒΑΣ * Μ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ * Ν. ΚΑΡΑΖΗΣΗΣ
ΕΙΡ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΟΥ * Π. ΜΑΤΕΪ * Α. ΜΑΤΟΡΙΚΟΥ
Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ * Γ. ΠΑΠΑΘΙΚΟΝΟΜΟΥ * ΣΠ.
ΠΕΡΙΣΤΕΡΗΣ * Δ. ΣΓΑΡΙΓΙΑΝΝΗΣ * Κ. ΣΙΔΕΡΗ * Θ. ΣΜΥΡΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΝ ΤΗΣ ΚΑΙ Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Μ. ΔΟΥΝΙΑ

Α. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

HEINRICH ISAAC (1450-1517)

LEONHARD LECHNER (1553-1606)

Τους κάμπους ζώνει ἡ νύχτα *

Ἄσμα Ἀσμάτων (1606)

- I. Ὡ! ὁὸς μου σὺ τὰ φιλιὰ τῆς ἀγάπης, πιὸ φλογερά, πιὸ γλυκὰ κι ἀπ' τὸ κρασί, γλυκὰ μεθῶ μὲ τ' ἄρωμά σου. Εἶν' τ' ὄνομα πού 'χεις μυρωμένο κι οἱ κοπέλλες σ' ἀγαποῦν. Κάλεσέ με, γοργὰ θὰ ῥθῶ. Ὁ Ρῆγας μπρὸς στὴν κλίνη του μὲ πήγε, μὰ ἐγὼ χαρὰ στὴν ἀγκάλη σου θὰ βρῶ. Λαχταρῶ πιὸ πολὺ τὸν ἔρωτά σου ἀπ' τὸ κρασί. Οἱ δίκαιοι σ' ἀγαποῦν.
- II. Μελαφή ἄλλ' ὁμορφὴ εἶμαι. Ὡ κόρες Ἱερουσαλήμ, σὰ σκηνὲς τοῦ Κιντάρ μὴ μὲ βλέπετε πῶς εἶμαι μαύρη, ἀπ' τὸν ἥλιο ἔχω καεῖ. Κί ὅλα μου τ' ἀδέλφια μ' ἔχουν ἔχτρα, μὲ στέλνουν δρογάτη μὲς σ' ἀμπέλια φρουρά. Τὸ δικό μου τ' ἀμπέλι, τ' ἀκριβό μου, δὲν τὸ 'χω φυλάξει. Πῆς μου, λατρευτέ, θὰ βοσκὰς τὴ μέρα; Πῆς μου, φίλε, ποῦ θὰ μένεις στὴ λαύρα; νὰ ῥθῶ κοντὰ νὰ μὴ χαθῶ γυρεύοντάς σε.— Θέλω νὰ στὸ πῶ, πανέμορφη μὲς σ' στίς κόρες, τὰ χνάρια αὐτὰ τῶν προβατιῶν ν' ἀκλουθὰς καὶ νὰ βοσκὰς τὰ γίδια κεῖ κοντὰ στίς στάνες.
- III. Ὡ λατρευτή! Σὰν φλογάτο μοιάζεις ἄτι ζεμένο σ' ἄρμα νίκης Φαραώ! Πῶς τὰ χεῖλια ροδιζοῦν—σὰν κοράλια κι ὁ λαιμὸς χυτὸς μὲς σ' τὰ πετράδια. Παράγγειλα λιόχρυση πόρπη μ' ἀσήμια στολισμένη.— Βασιληά, σὲ μὲ γυρνώντας παίρνεις νάρδου μυρουδιά. Στ' αὐλάκι ἐδῶ τοῦ στήθους γύρε ν' ἀπλώσει γύρω ἀμύρνας μύρο. Πανέμορφε, πῶς μοιάζεις τσαμπὶ σ' τὰ πλούσια ἀμπέλια τοῦ Ἐγγεντί.
- IV. Ὡ καλή, σὰν προβαίνεις σὺ, λάμπουν ὅλα κι ἔχεις, φῶς μου, περιστεράς μάτια.— Εἶσαι ἀπαλὸς, μὲ χάρη, μὲ γλύκα, κι εἶναι πράσινη ἡ κλίνη κι κρατοῦν τὸ σπῆτι τὰ κέδρα κι ἔχει ἀκέπη κυπαρίσια.
- V. Εἶμαι τὸ κρίνο τοῦ Σαρῶν, τὸ ρόδο τοῦ κάμπου.— Καθὼς τὸ ρόδο μὲς ἀπ' τὰ βάτα προβάλλει ἡ φίλη μὲς ἀπ' τίς κόρες.— Σὰν γλυκειὰ μηλιά μὲς στοῦ βουνοῦ τὰ δέντρα μὲς στοὺς νιούς, καλὲ μου, στέκει· Πλατὺς Ἰσκιος τοῦ δέντρου, δέχεται ἐμένα καὶ τοῦ καρποῦ στὴ γλώσσα μένει ἡ γλύκα. Κι ἀργὰ μὲ φέρνει στὴν κλίνη, στὴν ἀγάπη δέβηκα πιά! Μὲ τὸ μόσχο τρέζτε, σώστε καὶ δώστε μέλα, μῆλα! Μ' ἔχει πληγῶσει ἡ ἀγάπη. Τὸ 'να χέρι νὰ 'χεις γύρω σ' τὰ μαλλιά καὶ μὲ τ' ἄλλο χἀίδευέ με.

VI. Πιάστε τις μικρούλες τις άλεπούδες που τ' άμπέλια χαλοΐνε. Στα κλήματα σκάσαν πράσινα τά ματάκια. Δική σου εγώ, δικός μου έσύ, που πάντα σε ρόδα βόσκεις ώς να δροσίσει κι οι σκιές χαθοΐνε. Σε καλώ, γύρνα έδώ! Τρέξε σαν ζαρκάδι γοργό σαν τό λάφι τό μικρό στα θουνά κεϊ πάνω.

(Έλλην. άπόδοσις Μίλου Στέφη)

JOSQUIN DES PRES (1450-1521)

Tu pauperum refugium

Tu pauperum refugium, tu languorum remedium, spes exulum, fortitudo laborantium, via errantium, veritas et vita. Et nunc, Redemptor Domine, ad te solum confugio, te verum Deum adoro, in te spero, salus mea, Jesu Christe, adjuva me, ne unquam obdormiat in morte anima mea.

HEINRICH SCHÜTZ (1585-1672)

Die mit Traenen saeen (1648)

Die mit traenen saeen, werden mit Freuden ernten.

Sie gehen hin und weinen und tragen edlen Samen und kommen mit Freuden und bringen ihre Garben.

(Ψαλμ. 126, 5-6)

B.' ΚΟΣΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

JOHN OF FORNSETE (?)

Sumer is icomen in (1226)

Sumer is icomen in, lhude singuccu. / Groweth sed and bloweth med and springth the owde nu. / Singuccu! / Awe bleteth after lomb, lhouth after calve cu. / Bulluk *sterteth, bucke verteth, murie singuccu! / Cuccu,uccu well thu singsuccu ne swik thu naver nu.

CASPAR OTHMAYR (1515-53)

Στόν κάμπο βλέπω μιάν ιτιά *

JOSQUIN DES PRES (1450-1521)

Mille regretz

Mille regretz de vous habandonner et deslonger vostre fache amoureuse, jay si grand dueil et paine doulóureuse, quon me verra brief mes jours deffiner.

CLAUDIO MONTEVERDI (1567-1643)

Lasciate mi morire

Lasciate mi morire! / E che volete voi, che mi conforte / in così dura
sorte, / in così gran martire? / Lasciate mi morire!

CLAUDIO MONTEVERDI

Ecco mormorar l'onde (1590)

Ecco mormorar l'onde / e tremolar le fronde / a l'aura matutina, e
gl' arborselli; / e sovra i verdi rami / i vagh' augelli / cantar soave-
mente, / e rider l'orientate; / ecco, già l' alb' appare / e si specchia
nel mare, / e rasserena il cielo / e' imperla il dolce gielo, / e gl'
alti monti indora: / O bella e vagh' aurora! / L'aura è tua
messagiera / e tu de l'aura, / ch' ogn' arso cor ristaura.

ORLANDUS LASSUS (1532-94)

Gallans qui allez (1584)

Gallans qui par terre et par mer / allez aux nopces et aux festes, /
aimez tant que voudrez aimer, / vous n'y rompez que voz testes; /
folles amours font les gens bestes. / Salomon sa loy denia, / Sanson
en perdit ses lunettes; / bienheureux est qui rien n'y a

(François Villon)

ORLANDUS LASSUS

Ἦχώ *

JOHN DOWLAND (1562-1626)

Come again

MICHAEL PRAETORIUS (1571-1621)

Τὸ καλοκαίρι **

LAURENTIUS LEMLIN (1495-1540)

Ὁ Κοῦκος **

* Ἀπόδοσις Ἀλεξάνδρου Πλακωτῆρη

** > Γιάννη Οἰκονομίδη